

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/530/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111231239
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7111231239.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanému O. Z., G., G. XX, o zaplatenie 1 933,31 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 24C/327/2011-53 z 2.7.2012 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že nepriznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania proti žalobcovi. Žalobcovi a žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, vrátil žalobcovi súdny poplatok 108,87 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, do 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia príslušnému daňovému úradu, žalovanému právo na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania proti žalobcovi, pozostávajúcej z trov právneho zast. 213,50 €, ktorú bol žalobca povinný zaplatiť „k rukám“ zástupcu vedľajšieho účastníka, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti uvedenému rozhodnutiu v časti, v ktorej bol zaviazaný na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd v odôvodnení uznesenia, o. i., citoval znenie § 146 ods.2, § 149 ods.1 a § 151 ods.1 O. s. p. a uviedol, že žalobca - keďže dôvodom zastavenia konania bol jeho procesný úkon -, vychádzajúc zo zásady procesného zavinenia zastavenia konania, je podľa prvej vety § 146 ods.2 O. s. p. povinný nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, právo na náhradu trov konania mu proti žalobcovi nepriznal a, že vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania titulom trov právneho zast., ktoré vyčíslil na 213,50 €. Preskúmal predložené vyúčtovanie a dospel k záveru, že je v súlade s vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhl.) a keďže v danom prípade pri začatí poskytovania právnej služby hodnota pohľadávky bola 1 933,31 €, základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 1 933,31 € je 81,33 €. Uviedol ďalej, že vyčíslené trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby a to 1. za prevzatie a prípravu zast. z 19.3.2012 [§ 14 ods.1 písm. a) vyhl.] 81,33 €, 2. písomné podanie vo veci samej zo 4.6.2012, doručené mu 5.6.2012 - vyjadrenie k žalobe a vznesenie námietky premlčania [§ 14 ods.1 písm. b) vyhl.] 81,33 €, z náhrady režijného paušálu 2 x 7,63 € (za úkony právnej služby poskytnuté v r.2012) podľa 16 ods.3 vyhl. a 20 % DPH zo suma 177,92 €, t.j. 35,58 € (§ 18 ods.3 vyhl.), keďže zást. vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, že trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka predstavujú účelne vynaložené trovy na ochranu vedľajšieho účastníka a, že na rozhodnutie o trovách konania neaplikoval § 150 O. s. p., pretože nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu cit. zák. ust.

Žalobca v odvolaní, citujúc znenie § 93 ods.1,2, § 142 ods.1, § 146 ods.2 a § 150 O. s. p., uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko je zjavne neodôvodnené a má znaky arbitrárnosti. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, že obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd (ďalej len KS) v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012 (z jeho odôvodnenia citoval). Ďalej uviedol, že nevidí význam v právnom zast. vedľajšieho účastníka, keďže samotnou jeho úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a, že v danom prípade nemožno prijať záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohol uskutočniť samotný vedľajší účastník bez právneho zast. Poukázal na to, že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia, že - ako už bolo uvedené - účelom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.), že združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zák. č.250/07 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, že v zmysle uvedeného je zrejmé, že združenie disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá, a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní a, že obdobný názor vyjadril aj Okresný súd (ďalej len OS) Nitra v rozhodnutí 25C/58/2012 (aj z jeho odôvodnenia citoval). Zastával názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje), musí trovy právneho zast. znášať z vlastných prostriedkov, v opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj KS v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, v ktorom odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu a vyslovil právny názor a, že uvedený právny názor KS v Bratislave doplnil a rozvinul v rozhodnutí 3Cob/259/2011 (citoval z ich odôvodnenia). Poukázal ďalej na to, že účelom právneho zast. je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zast. vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo, reflektujúc k spomínaným stanovám, prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania, že skutočnosť, že združenie samo bez právneho zast. vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi Slovenskej republiky vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, prípadne občanov SR v týchto sporoch samo zastupuje, potvrdzuje, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom spore je nehospodárne. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V tejto súvislosti si dovoľil poukázať na právny názor vyslovený KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012, v ktorom poukázal na nález Ústavného súdu SR II.ÚS78/03 (citoval z neho), že obdobný právny názor vyslovil aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/36/2012 a rovnako aj v rozhodnutí 13Co/35/2012 (z ich odôvodnenia citoval). Mal za to, že trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené a obdobný názor vo svojich rozhodnutiach vyjadrili mnohé okresné sudy, ako aj krajské sudy v nasledovných rozhodnutiach: (uviedol sp. zn. 5 rozhodnutí KS v Banskej Bystrici, 2 rozhodnutí KS v Bratislave, 2 rozhodnutí KS v Košiciach a 7 rozhodnutí KS v Prešove). Zároveň poukázal aj na to, že rozhodnutie o náhrade za úkon právnej služby prevzatie a príprava právneho zast. je nepreskúmateľné, nakoľko z rozhodnutia nie je zrejmé akým spôsobom sa zástupca oboznámil so spisovým materiálom, navyše, vyjadrenia zástupcu v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach (len vpisovanie do kontextu) a opäť zdôraznil, že má za to, že takéto úkony má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník, že na uvedené poukázal vo svojom rozhodnutí 13C/14/2012 aj OS Bratislava II, že obdobne upriamil svoju pozornosť na vyjadrenia vedľajšieho účastníka aj OS Bratislava IV v rozhodnutí 8C/303/2011 a, že podaniam vedľajšieho účastníka venoval pozornosť aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012 (z ich odôvodnenia citoval). Dovoľil si poukázať na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/91/2012 a na to, že obdobný právny názor vyjadril aj OS Bratislava I v rozhodnutí 7C/77/2011 (aj z ich odôvodnenia citoval). Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní 21,11 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby 11,95 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 € s DPH (podanie odvolania). Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu, pokiaľ žalobca namietá, že nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, že nevidí význam v jeho právnom zast. a zastáva

názor, že dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, poukazuje na to, že môže využívať určenú podporu ministerstva, že úkon právnej služby prevzatie a príprava právneho zast. považuje za nepreskúmateľný a z uvedených dôvodov navrhuje aplikovať § 150 O. s. p. a náhradu trov konania mu nepriznať, uviedol, že s argumentáciou žalobcu nesúhlasí z týchto dôvodov:

1. Aplikácia § 150 ods.1 O. s. p. na danú právnu vec je nenáležitá, keďže pre posúdenie možnosti jeho aplikácie je podstatné zisťovať okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku (porovnaj uznesenie NS SR 6MCdo 5/2011 z 18.1.2012, uverejnené aj na www.najpravo.sk), že nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby, že veľmi pragmaticky, v snahe nenavšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku, berie žaloby späť na súdoch, kde vstupuje do spotrebiteľských konaní, že celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu podľa O. z., podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania vznesených ním, ojedinele aj žalovaným, sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt, príp. poukazuje na dohodnuté 10 ročné premlčacie lehoty, ktoré v spotrebiteľskom práve nie je možné akceptovať, že namiesto je otázka, prečo žalobca, ako súčasť silnej nadnárodnej siete 49 spoločností v takmer 30 krajinách, ktorý zamestnáva 210 zamestnancov a nemal by mať problém zabezpečiť si vlastné právne oddelenie, pretože vymáhanie pohľadávok je jedným z hlavných predmetov činnosti žalobcu sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou, či jeho trovy konania nie sú neúčelné, nadbytočné a nehospodárne a, že z uvedeného vyplýva, že správanie sa žalobcu v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých plošne na celom Slovensku uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok, po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky, nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods.1 O. s. p. Poukázal na to, že žalobca je dobre informovaný o jeho vstupoch do týchto konaní, preto na súdoch „zatiahol ručnú brzdu“ v podobe masívnych späťvzatí množstva vecí (radovo v stovkách až tisícoch), často ani nevyčká na jeho vyjadrenie, pretože očakáva jeho obsah a zameral sa na útoky proti nemu, ale aj proti jeho zástupcom nekvalifikovanými až nedôstojnými sťažnosťami na Slovenskú advokátsku komoru (Dôkaz: sťažnosť na činnosť a postup advokáta z 13. 2. 2012, oznámenie SAK o odložení veci z 15. 5. 2012).
2. Citujúc znenie čl.7 ods.1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, uviedol, že môže preukázať, že v množstve súdnych „sporoch“ pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoju žalobu späť a konanie žiadal zastaviť, že po tom, čo mu je doručené oznámenie o jeho vstupe do konania, príp. po tom, čo jeho vstup do konania zistí iným spôsobom, plošne berie žaloby späť, že môže preukázať prípady, kde tento konkrétny žalobca vzal späť žalobu po vyhlásení rozsudku, v ktorom bol úspešný, dokonca paradoxne aj po tom, čo platobný rozkaz (ďalej len PR) nadobudol právoplatnosť, že ukazuje sa, že samotný jeho vstup do konania na strane spotrebiteľa je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva.
3. Ak žalobca argumentuje, že má trovy advokáta hradiť z vlastných prostriedkov, chcel poukázať na svoju reálnu skúsenosť: Podľa § 25 ods.6 zák.č.250/07 Z. z. má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných 2 rokov napokon Ministerstvo hospodárstva SR mu schválilo a poukázalo finančnú podporu 4 000 € (doposiaľ bolo vyplatených len 1 000 €). Takýto finančný príspevok pri objeme ním vykonávanej činnosti na podporu spotrebiteľov nepokrýva ani len poštovné výdavky. Takáto jeho zákonná možnosť čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti tu síce existuje, pretože je výsledkom transpozície právnych aktov EÚ do nášho legislatívneho prostredia, avšak realita praxe je úplne iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej, než skutočnej a, že nerozumie však, prečo by neúspešné spory žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, príp. z jeho prostriedkov a položil otázku, čím by si mal žalobca zaslúžiť takúto ochranu svojich záujmov.
4. K argumentovaniu žalobcu, že úkon právnej služby prevzatie a príprava zast. nie je úkonom v tomto konaní preukázaným, uviedol, že s týmto argumentom nesúhlasí, pretože úkon právnej služby prevzatie a príprava zast. vrátane prvej porady, ktorého náhradu si v prvostupňovom konaní taktiež uplatnil, je mimoriadne dôležitým úkonom, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zástupcu. a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom, že podľa jeho pokynov sa zisťuje evidencia živej spotrebiteľskej veci na súde a zisťuje sa dodávateľ, ktorý žalobu podal vrátane súvisiacich administratívnych a daňových evidencií, že tento úkon v sebe zahŕňa aj žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie spočívajúcu v evidencii v menoslove, v ďalších evidenčných pomôckach podľa spisového poriadku, pridelení sp. zn., založení spisu, vyhotovení písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslaní súdu, že tento úkon právnej služby nie je naplnený podpisom plnomocenstva, ale zahŕňa celý proces od prevzatia zástupcu. cez prípravu, ktorá vedie k tomu, že vo veci je podané kvalifikované

stanovisko, že oznámením o vstupe nebol ukončený proces prípravy právneho zast., pretože z povahy jeho činnosti v konaní a okolností jeho vstupov do súdnych konaní na ochranu spotrebiteľa je zrejmé, že s predmetom spotrebiteľskej veci sa môže oboznámiť až po tom, čo sa doručením oznámenia o vstupe súdu stane v konaní vedľajším účastníkom a, že oznámenie o vstupe je predpokladom toho, aby mu vzniklo právo žiadať žalobu a prílohy a až po ich doručení sa môže oboznámiť s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku a podať vo veci kvalifikované vyjadrenie. Poznamenal, že k uvádzanej námietke žalobcu už zaujal právny názor aj KS v Banskej Bystrici v uznesení 15Co/155/2012-157 z 31.7.2012 (citoval, čo v ňom konštatuje). Tvrdil, že súd pri rozhodovaní o jeho trovách postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Citujúc znenie čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl.38 a čl.47 Charty základných práv EÚ zdôraznil, že o dôvodnosti priznania jeho trov svedčí aj novelizované znenie § 137 O. s. p., ktoré bolo s účinnosťou od 1.1.2012 doplnené zák.č.332/11 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (citoval jeho znenie). Ďalej citoval z dôvodovej správy k zák.č.332/11 Z. z. a uviedol, že novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09 (citoval z neho), že v zmysle uvedeného dokonca KS v Prešove svojim uznesením 3Co/131/2011-85 z 13.1.2012 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a ustanovil vedľajšiemu účastníkovi, ktorým bola taktiež právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľa, advokáta a, že súd tu konštatoval, že nie je možné nedôvodne a bez akýchkoľvek logických súvislostí podmieňovať spôsobilosť občianskeho združenia na vykonávanie predmetu svojej činnosti odbornosťou v odbore právo. Tvrdil ďalej, že sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zák. chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods. 4, § 25 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), že európska legislatíva a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ a na nich nadväzujúca vnútroštátna právna úprava preferujú činnosť združení v rámci ich zákonných oprávnení, že občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v predbežne formulovaných štandardných zmluvách dodávateľov a často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní, že ak by mu (nemajetnému združeniu) bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť jeho reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Zdôraznil, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl.47 ods.2 Ústavy (citoval jeho znenie) a, že ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II.ÚS78/03, II.ÚS31/04, II.ÚS56/05, IV.ÚS147/08, II. ÚS 122/09. Ďalej, citujúc z publikácie Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs, Trovy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie 1997, str.53, podotkol, že samotná skutočnosť, že má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je - dúfa - medzi účastníkmi sporná, napriek tomu si dovolil poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010 z 9.6.2010, ako aj na najnovšie komentáre k O. s. p.: Števíček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, Komentár - 1. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str.331, príp. Drápal/Bureš a kol. Občianský súdny rád I, Velké komentáře, 1. vydání: C. H. Beck, 2009, str.607. K priznaniu trov vedľajšieho účastníka aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia, ak dôjde k späťvzatiu žaloby po vstupe vedľajšieho účastníka, predložil uznesenie KS Prešov 7Co/19/2012-84 z 28.2.2012 a poukázal na to, že o nároku vedľajšieho účastníka na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté, napr. v týchto rozhodnutiach: (uviedol sp. zn. a deň vydania 9 uznesení KS Košice, 16 uznesení KS Prešov, 6 uznesení KS Banská Bystrica, 1 uznesenia KS H. a 1 uznesenia a 1 rozsudku KS Nitra a poznamenal, že ktoréhoľvek z nich na výzvu obratom predloží. Poukázal tiež na to, že aj renomovaný právny portál www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>> uverejnil 4.7.2012 na svojom webovom sídle rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 z 25.4.2012 a rozhodnutie KS v Prešove 7Co/34/2012 z 28.3.2012, z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, že z uvedeného vyplýva, že aj on, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, že práve preto je zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní takéto právne zástupcu. realizovať, že aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ ex offo, nemôže poučiť spotrebiteľa o premlčaní, príp. mu dávať návody k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom a, že jeho vstupom do konania sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť. Napokon uviedol, čo konštatuje KS v Prešove v uznesení 1Co/8/2012-74

z 31.5.2012 a KS v Banskej Bystrici v uznesení 13Co/193/2012-138 z 30.7.2012 a, že v predmetnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie, že základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktačnom procese, že tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri naplňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. S poukazom na uvedené označil argumentáciu žalobcu v jeho odvolaní za nenáležitú, preto navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), pokiaľ ide o výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka, preto uznesenie, podľa § 220 O. s. p., zmenil a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.